

De hele stad als kantoor

XANDRA VAN GELDER

Plug de dag is een netwerk van professionals die op onverwachte plekken samenwerken. In ruil daarvoor denken ze met de instanties die de deuren voor hen openen mee over een prangende kwestie.

Wie wil dat nou niet, werken in heel Amsterdam? Plug de dag, een netwerk van jonge professionals, benadert dat ideaal. Elke woensdag houden ze kantoor op een interessante plek waar ze een maand blijven, zoals een voetbalkantine, het Diaconiehuis aan de Amstel, het Concertgemaal in Noord of bij de makers van de Daklozenkrant. Die laatste locatie werkte wel een tikje lastig, omdat daar nog ouderwets stevig wordt gerookt.

Pluggers schuiven aan waar de wifi krachtig is en een onbekend instituut zijn deuren opent. Die vraagt daarvoor in ruil of de pluggers willen meedenken over een prangende kwestie. Deze maand zitten ze in het souterrain van Centrum PS, een inloophuis voor ex-psychiatrische patiënten op de Tweede Kostverlorenkade.

Het inloophuis is een aantrekkelijke oase in de jachtige stad. Op de parterre biedt het grote raam uitzicht op een breed water, beneden aan het souterrain grenst een weelderige tuin. Zo'n tien pluggers werken in het souterrain. Er zijn genoeg tafels en stoelen, alleen de stopcontacten zitten op onhandige plekken om de laptops en mobieltjes op te laden. Het is stil. Af en toe stelt iemand een vraag, zoals: "Mag je btw van reiskosten aftrekken?" Verder is iedereen geconcentreerd bezig. Boven zit een enkele vaste bezoeker de krant te lezen.

Om kwart over twaalf gaan twee pluggers boodschappen doen voor de lunch, de anderen zetten tafels en stoelen in de tuin. Razendsnel wordt de tafel gedekt. Als iedereen zit, begint een vast rondje: elke tafelgenoot zegt zijn naam en beroep en vermeldt wat hij die ochtend heeft gedaan.

Het resultaat is divers: administratie bijwerken, beleidsstuk schrijven, informatie voor presentatie verzamelen en zoeken naar werk. Er zijn zo'n zeshonderd mensen aangesloten bij Plug de dag. Het is een wisselend gezelschap: de meeste mensen lopen een paar keer mee, haken soms even af en komen na een paar maanden weer langs. Er zijn geen ingewikkelde regels: wie mee wil doen, komt.

Na het voorstelrondje vertelt Roel Piera, gastheer en manager dagbesteding van Centrum PS, dat hij de buurt meer bij het inloophuis wil betrekken. De kloof tussen buurtbewoners en bezoekers is te groot. Buren zijn bang om hun kinderen voor de deur te laten spelen. Het zou

trouwens ook fijn zijn als de pluggers een nieuwe naam kunnen verzinnen: Centrum PS is zo nietszeggend. De vragen vliegen over tafel. Wat voor bezoekers komen er? Wat willen de vaste bezoekers? Hoe staat het met de subsidie?

Blik in de spiegel

Binnen een half uur ligt er een concrete vraag. Het centrum wil openstaan voor nieuwe bezoekers, maar voorzichtig. Het moet niet zo zijn dat die nieuwelingen de kwetsbare ex-psychiatrische patiënten afschrikken. Merel Steinweg (29), sociaal pedagoog, introduceert het begrip nabijheid. Ze wil geen ontmoetingen opleggen, maar zorgen dat buurtbewoners en bezoekers een kans krijgen elkaar te ontmoeten.

In de loop van de maand wordt de vraag - en worden mogelijke oplossingen - concreet uitgewerkt. Er is al een suggestie voor een naam: Hoofdhaven. Of klinkt Havenhoofd beter?

De redenen om te pluggen zijn divers. Martine de Jong (33), één van de initiatiefnemers, vindt het spannend om nieuwe instellingen in de stad te ontdekken. "Doordat we meedenken over een probleem, zie je ook de achterkant van een plek." Theoloog Alfard Menninga (36) gaat door de vele bezoeken op een nieuwe manier naar de stad kijken. "Bovendien ontmoet ik mensen uit heel andere werkvelden."

Het zijn niet alleen zzp'ers die meedoen. Jos de Krieger (30) is architect met kantoren in Amsterdam en Rotterdam. Hij vindt het inspirerend om 'mee te denken met mensen die gepassioneerd met iets bezig zijn'. Na vier lunches ligt er een concreet advies waar de gastheer mee aan de slag kan.

Volgens Initiatiefnemer Jetske Roetman (33) is de inbreng vaak speels en verrassend. De pluggers bieden vaak een blik in de spiegel, zegt ze. En het is ook wel eens prettig met de vragen van anderen bezig te zijn; dat relativeert de eigen beslommeringen.

Na de lunch gaat iedereen weer aan het werk. De sfeer is lossier. Er wordt meer gepraat, advies aan elkaar gevraagd en af en toe getelefoneerd. Sommige pluggers blijven maar een dagdeel.

Een vaste bezoeker van Centrum PS komt binnen, ziet veel onbekenden en vraagt of hij hier ook mag werken. Natuurlijk. Hij neemt plaats achter één van de vaste computers en verdwijnt, zoals iedereen, in zijn scherm.

Stadsnomaden

Plug de dag is in 2010 opgezet. De initiatiefnemers zijn Martine de Jong, adviseur bij Twynstra Gudde en docent, zelfstandig adviseur Jetske Roetman (33) en relatiemanager Eelke Horselenberg (36). Ze wonen in Amsterdam, maar werken meestal buiten de stad. Het leek hun leuk één dag per week in eigen stad te werken en iets terug te doen voor de stad. Roetman: "Als werkende stadsnomaden trekken we rond en brengen we mensen, vragen en plekken met elkaar in contact."

Kosten per keer: vijf euro voor de lunch.

www.plugdedag.nl